

DEVİRİMCİ İŞÇİ

HALKLARIMIZIN DEVİRİMCİ-DEMOKRATİK TALEPLERİNİ DESTEKLEYELİM!

Ülkemizde bundan 6 yıl önce düzenlenen bir darbe ile Oligarşinin Açık-Faşizm Programı yürürlüğe konuldu. Bu 6 yıl içinde halklarımız, baskıdan, yoksulluktan, acıdan ve korkudan başka bir şey görmedi. Egemen güçler kendi düzenlerinin işlemez hale gelmesinin suçunu emekçi kitlelere ve halkın bir parçası olan devrimci-demokratik güçlere yüklediler. Sonra da halklarımızı cezalandırmak için çok yönlü ve sistemli bir saldırıya giriştiler. Bu saldırılarına hala devam ediyorlar. Daha dün Ankara Yenimahalle Karakolu'nda bir demokrasi işkenceyle, Tunceli Ovacık'ta 9 devrimciyi topluca kurşuna dizerek, Türkiye Kürdistanı'nda ve Irak'ta onlarca Kürt yurtseverini bombalarla katlettiler. Bir yandan, "demokrasinin icabı" olarak seçim yapıyorlar, diğer yandan ise yine "demokrasinin icabı" olarak Türkiye ve Irak sınırları içindeki Kürt yerleşim bölgelerini uçaklarla bombalıyorlar. Oligarşinin zulüm ordusu, Kürt halkının Ortadoğu'daki varlığını ve bu varlığın bir gereği olan bağımsızlık ve özgürlük talebini bastırmak için alçakça saldırılardan kaçınmayacağını ve bölgede masum insanlara yönelik cinayetlerine devam edeceğini son saldırısıyla bir kez daha ilan etme cüretini gösterdi. 12 Eylül'den bu yana işbaşına getirilen yönetimler, egemen sömürücü güçlerin emperyalist tekelere olan borçlarını ödemek için ellerinden gelen herşeyi yaptılar. Halk kitlelerinin elini-kolunu bağladılar, buna "huzur ve güven ortamı" dediler. Milyonlarca emekçiye herşeyi yasakladılar, buna da "demokrasi" dediler. Şimdi ise huzur ve güveni devam ettirmeye, demokrasiyi yerleştirmeye çalışıyorlar. Darbeden sonra kurulan sistemin, rüşvet, soygun, baskı; halka ve emeğe düşmanlık temelleri üzerine oturtulduğu artık iyice açığa çıkmış bulunuyor.

DARBEDEN 6 YIL SONRA BUGÜN TÜRKİYE'DE NELER OLUYOR?

Ülkemizdeki faşist baskıcı rejim 6. yılını doldururken, bu rejimi koruyup kollamaya çalışan güçlerin huzursuzlaştığı anlaşılıyor. Bunun nedeni, kitlelerin

uzun bir susturulmuşluk döneminden sonra yeniden kendi taleplerini dile getirmeye başlamasıdır. Zamlara ve hayat pahalılığının hergün artmasına karşı tepkiler; baskı ve zulme karşı yılların biriktirdiği kin ve öfke bugün çeşitli şekillerde yavaş yavaş dile getirilmeye başlanmıştır. Halklarımız kendisine konulmuş yasakları delmeye başlamıştır.

İşçilerin miting meydanlarında ve sendikal mücadele sırasında, devrimci-demokrat kesimlerin panellerde, gecelerde, tartışma toplantılarında, çeşitli emekçi sınıf ve tabakaların bazı partilerin toplantı ve mitinglerinde, gençlerin ve aydınların dernekleşme ve örgütlenme faaliyetlerinde, devrimci güçlerin mahkeme salonlarında ve cezaevlerinde, tutuklu ailelerinin cezaevi kapıları önlerinde, köylülerin ve küçük üreticilerin hükümet üyelerini protesto eylemlerinde, devrimci gençlerin okullarda ve yurtlarda YÖK'e ve faşistlere karşı sürdürdükleri mücadelede, işçilerin bazı fabrikalardaki direniş eylemlerinde çeşitli taleplerini dile getirdikleri, bir başka sistem özlemi içinde oldukları görülmektedir. Bu gelişme, iktidarın ve egemen sınıfların huzurunu kaçırmaktadır.

Emekçi kitleler bugün, baskıların sona erdirilmesini, katliamların ve işkencenin durdurulmasını, zamlara, işsizliğe ve hayat pahalılığına yol açan politikalara son verilmesini, Genel Affın çıkarılmasını, halka konulmuş tüm yasakların kaldırılmasını, 12 Eylül'cülerin cezalandırılmasını, bağımsız bir dış politikası izlenmesini, demokratik hak ve özgürlüklerin en geniş şekliyle uygulanmasını, ülkemizin kaynaklarının ve emekçilerin yarattığı değerlerin büyük tekelere peşkeş çekilmesine son verilmesini, demokratik bir yönetimin oluşturulmasını istemektedir. Siyasal planda henüz bağımsız ifadesini bulamayan, devrimci bir hareketin yönlendiriciliğinde gelişmeyen ve bu nedenle siyasal boyutu zayıf bir görünüm taşıyan bu taleplerin Halkın Devrimci-Demokratik İktidarı mücadelesinin birer parçası oldukları tartışma götürmez bir gerçekliktir. Bu taleplerin çeşitli şekillerde ifade edilmesine faşizm güçleri artık engel olamamaktadırlar.

kısmi bazı yumuşamaların ve demokratik hakların bile bir çırpıda ortadan kaldırılacağını yaşayıp görmüştür. Bir devrimci hareketin yokluğunda kitlelerin el yardımıyla da olsa ulaştıkları bu sonuç, kavradıkları bu gerçek, halkın devrimci seçeneğinin yaratılmasında önemli bir dayanak noktası oluşturmaktadır.

Henüz cılız da olsa, etki alanı sınırlı da olsa, örgütsüz ve dağınık bir şekilde de gündeme gelse, kitlelerin bugünkü taleplerinin ve bunların düzen içi güçler tarafından cevaplandırılmaması olgusunun taşıdığı tarihsel anlam ve mesaj şudur: Halkın bağımsız devrimci eylemi olmadan, halkın devrimci-demokratik muhalefeti siyasal bir varlık ve maddi bir güç haline almadan ekonomik-demokratik hak ve özgürlükler kazanılıp korunamayacak, sistem demokratikleşmeyecek ve 12 Eylül Rejimi sona erdirilemeyecektir.

TÜRKİYE NEREYE DOĞRU GİDİYOR?

Ekonomik, siyasal, toplumsal, kültürel ihtiyaçları bakımından Türkiye'nin tarihsel olarak bugün geldiği süreç, burjuva demokrasisini, burjuvazinin herhangi bir yönetim şeklini değil, halklarımızın devrimci-demokratik yönetimini ve bu yönetim aracılığıyla devrimci bir sosyalist demokrasi uygulamasını gerektirmektedir. Bu gerekliliği ve ihtiyacı yaratan faktörlerden birisi de, yavaş yavaş konuşmaya başlayan emekçi kitlelerin taleplerinin ve özemlerinin hiç bir burjuva partisi tarafından, düzen güçlerinin hiçbirisi tarafından karşılanamamasıdır. Demirel'lerin, Ecevit'lerin, İnönü'lerin, Yazar'ların v.d'lerinin Özal'a karşı giderek daha "sert" eleştiriler yöneltmeye başlamalarının sebeplerinin birisi de bu gerçeği görmüş olmalarıdır.

Darbenin 6. yılı dolarken emekçi kitlelerin ekonomik, demokratik ve siyasal içerikli taleplerinin çizilen sınırları giderek aşacağı, yaygınlaşıp büyüyeceği bir ortama girilmektedir. Bunun yanı sıra işçi sınıfının bağımsız siyasal seçeneğini, halkların devrimci alternatifini geliştirip yükseltme çabalarının ve buna bağlı olarak Halkın Devrimci-Demokratik Hareketi'ni yaratma faaliyetlerinin yoğunluk kazanacağı bir sürece girilmektedir. Bu sürecin yerine getirilmesi gereken görevlerinin bir anda başarılamayacağı, kitlelerin bir anda devrimci seçeneklere yönelmeyecekleri, kısacası her şeyin bir anda değişmeyeceği, halk

hareketinin ve devrimci güçlerin hemen ayağa kalkıp toparlanamayacağı; bütün bunların bir dizi adımın ve çabanın ürünü olarak başarılabileceği çok açık bir şeydir. İçine girilen süreçte atılan her küçük adım, tutulan her küçük mevzi, halklarımızın geleceği için büyük anlamlar taşıyacaktır ve taşımaktadır.

Halk kitlelerinin özgürce ve insanca bir yaşam talebinin, halkın devrimci-demokratik iktidarı, yani devrimci demokrasi hedefinin, bağımsızlık ve devrimci sosyalizm davasının çeşitli güçlerce unutturulmaya, ya da yanlış kanallara akıtılmaya çalışıldığı bugünlerde, işçi sınıfının bağımsız devrimci siyasal hareketinin yaratılması gerektiğine inananların ve bu uğurda mücadele etmek isteyenlerin Türkiye'deki varlığı, gücü ve potansiyeli, hem gizlenemez bir gerçekliktir, hem de ülkemizin ve halklarımızın geleceği için bir güven-cedir.

BU GELİŞMELER YURTDIŞINDAKİ İLERİCİ-DEVRİMCİ GÜÇLERE HANGİ GÖREVİ YÜKLÜYOR?

Türkiye'de yaşanan bu gelişmeler ve darbenin 7. yılına girildiği bu günlerde gündeme gelen olaylar, yurtdışında yaşayan ilerici, devrimci kesimlerin Türkiye'ye yönelik görevlerinin hangi muhtevada olacağı sorusuna da yeterli bir cevap oluşturmaktadır. Bu görev, halklarımızın devrimci-demokratik talepleriyle dayanışma, bu talepleri destekleme görevidir.

Sizleri,

Halklarımızın bağımsız devrimci seçeneğinin yaratılmasındaki çabalara destek olmaya;

Ülkemizin gerçek sahipleri olan emekçilerin ülke ve devlet yönetiminde söz ve karar sahibi olması uğrunda mücadele ve bunun bir parçası olarak Halkın Devrimci Hareketini yaratma çabalarına güç katmaya çağırıyoruz.

Sizleri darbenin 7.yılına girerken halklarımızın devrimci demokratik talepleriyle dayanışma amacıyla düzenlenmiş olan eylem ve faaliyetlere katılmaya, yüreğimizin Türkiye'deki emekçi kardeşlerimizle ve devrimcilerle birlikte attığını bir kez daha göstermeye çağırıyoruz.

**- FAŞİZME KARŞI TEK YOL DEVRİM,
TEK ALTERNATİF HALKIN KENDİ İKTİDARI**

**- NE AÇIK FAŞİZM, NE DE OLİGARŞİNİN
PARLAMENTER DEMOKRASİSİ
EMEKÇİ HALKLARIN DEVRİMCİ DEMOKRASİSİ**

**- SÖZ HALKA - YETKİ HALKA
KARAR HALKA - İKTİDAR HALKA**

12 EYLÜL ÜN YILDÖNÜMÜNDE HALKLARIMIZIN TALEPLERİYLE DAYANIŞMA EYLEMLERİ

FEDERAL ALMANYA:

13 Eylül Cumartesi günü saat 14.00'te Duisburg-Mercatorhalle'de Devrimci İşçi tarafından düzenlenen Merkezi Gece. Program: Ali Asker, Fuat Saka, Fegije Teyra (Nizamettin Arıç), Emekçi, Ciwan ve Şili Müzik Grubu 'ndan kavga, direniş ve sevdalı türkülleri; folklor, film ve dia gösterisi, resimlerle Türkiye sergisi. Gecemizde Şili (MİR) ve Nikaragua temsilcileri konuşma yapacaklar.

* 13 Eylül Cumartesi günü saat 10.00'da Hamburg-Dammthor'da Devrimci İşçi, DİDF, Kültürladen-Göçmen, İleri, ATİF ve İşçi Gerçeği taraftarlarının katılacağı bölgesel yürüyüş.

* 13 Eylül saat 11'de Duisburg'ta, KOMKAR, FİDEF, Av. Dev-Genç, DİDF, İşçi Gerçeği, Göçmen ve diğer bazı gruplar tarafından düzenlenen yürüyüş. Devrimci İşçi bu yürüyüşün platformunu destekliyor ve yürüyüşe sadece yerel örgütlülüğü ile katılıyor.

FRANSA:

* 13 Eylül Cumartesi günü saat 13'te Paris'te Devrimci İşçi ve diğer tüm sol grupların katılacağı yürüyüş.

HOLLANDA:

* 13 Eylül günü Amsterdam'da Devrimci İşçi, Sol Birlik, KUK ve Devrimci Sol taraftarlarınca düzenlenen HK ve Partizan taraftarlarının da katılacağı merkezi yürüyüş ve gece.

İSVİÇRE:

* 13 Eylül günü saat 13'te Zürih'te Devrimci İşçi, Devrimci Sol, Kurtuluş, Sol Birlik, Denge Komal, KAWA, Partizan, İşçi Gerçeği ve HK taraftarlarının katılacağı merkezi yürüyüş. Yürüyüşe Şili'li ve İsviçre'li anti-emperyalist gruplar da katılıyor.

AVUSTURYA:

* 13 Eylül günü Viyana'da aralarında Devrimci İşçinin de yer aldığı Türkiyeli sol gruplarla Avusturyalı anti-faşist grupların katılacağı merkezi yürüyüş.

İSVEÇ:

* 6 Eylül günü Stocholm'de Devrimci İşçi tarafından düzenlenen gece,

* 12 Eylül günü Stocholm'de Devrimci İşçi ve diğer Türkiye ve T. Kürdistan'ı sol grupların katılacağı merkezi yürüyüş.

AVUSTRALYA:

* 23 Ağustos'ta, Özgürlük Komiteleri adıyla Avustralya'da faaliyet yürüten 20 dolayında ülkenin Dayanışma Hareketleri'yle Devrimci İşçi'nin ortak Kültür Şenliği yapıldı.

* 30 Ağustos'ta Sydney'de 12 Eylül'ü protesto gecesi.

* 12 Eylül Cuma akşamı, Sydney'de, Devrimci İşçi, Partizan, Sol Birlik, HK ve Kürt Yurtseverleri taraftarlarının katılacağı meşaleli gösteri.

* 13 Eylül günü yine Sydney'de yürüyüş ve miting.
* 8-12 Eylül arası Melbourne'de sergi, açık hava toplantısı, film gösterisi.

* 11 Eylül'de aynı yerde gece.

* 12 Eylül'de Melbourne'de Devrimci İşçi, HK ve Partizan taraftarlarının düzenlediği yürüyüş.

BELÇİKA VE YUNANİSTAN:

* 12 Eylül'ü protestoya yönelik gece ve diğer faaliyetlilikler.

TÜM EMEKÇİLERİ, İLERİCİ, DEMOKRAT VE DEVRİMCİLERİ,

12 EYLÜL FAŞİZMİNE KARŞI

HALKLARIMIZIN DEVRİMCİ - DEMOKRATİK TALEPLERİYLE

DAYANIŞMA EYLEMLERİNE KATILMAYA ÇAĞIRIYORUZ